

Fərəc
Fərəcov

ZƏFƏR PARADI

"Qələbə" silsiləsindən

Torpağa pir deyən ərənlərim var,
Düşməni yerlə bir sərənlərim var,
Qələbə meyvəsin dərənlərim var.
Baxın, qürur saçır bəhrəsi, dadı,
Müzəffər ordumun Zəfər paradı.

Canım Qarabağın bitdi savaşı,
Dəyişdi yurdumun kirli havası,
Çin oldu elimin, xalqın duası.
Daha söylənməsin bəxtim qaradı,
Artıq mənimkidir Zəfər paradı.

İlhamla Ərdoğan dayanıb qoşa,
Köksü zəhərlilər düşüb çaş-başa.
Var ol Odlar yurdum, Türkiyəm, yaşa!
Qardaş qardaşını tapdı, aradı,
Birlikdə yaptılar Zəfər paradı.

İlahi, bu nə gün, bu nə büsatdır,
Hamı çal-çağırdı, ürəklər şadıdır,
Bəlkə cənnət adlı yeni həyatdır
Ünvan Azərbaycan-Bakıdır adı,
Səs saldı dünyaya Zəfər paradı.

O, Heydərdi, ana yurdun haqq səsidir, Millətimin əbədilik nəfəsidir

QURTULUŞUM OLMASAYDI

Kim deyərdi sularımız durulacaq.
Boz çöllərə nəfəs dəyib can bulacaq.
Ellərimiz səksəkədən qurtulacaq.
Qurtuluşum, qurtuluşum olmasaydı.

Lənkeranım-Cənub qapım yad olmuşdu",
Fitnə-fəsad çırtma vurub şad olmuşdu,
Haqqın səsi yerindəcə boğulmuşdu.
Qurtuluşum, qurtuluşum olmasaydı.

Ana yurdum sınaqlarda tər töküdü,
Üzərinə qara bulud, çən çökürdü.
Yazıq xalqım, nə düşünür, nə çəkirdi,
Qurtuluşum, qurtuluşum olmasaydı.

Doğram-doğram doğranırdı qədim torpaq,
Xırdalanıb tökülürdü yarpaq-yarpaq.
Üzülürdü, verən yoxdu xoş bir soraq,
Qurtuluşum, qurtuluşum olmasaydı.

Başçı zəif, sükan naşı əldə idi,
İş hardaydı, nə vardisa dildə idi.
Taleyimiz bir çürüyən teldə idi.
Qurtuluşum, qurtuluşum olmasaydı.

Qurtuluşun yaradanı, qurani o,
Qurtuluşun zirvəsində duranı o,
Tez sağaldı, sağalmayan yarani o
O, Heydərdi, ana yurdun haqq səsidir,
Millətimin əbədilik nəfəsidir.

İKİ DAHI

"Qələbə" silsiləsindən

Dedi inanıram ona özüm tək,
Mətin addımlarla o, gedəcəkdir.
Edə bilmədiyim nə varsa bütün,
Əminəm, çalışıb, o, edəcəkdir.

Dahi bir atanın dilindən qopan,
Hər sözü, hər fikri tutdu dərindən.
Vətənin yükünü çəkib çiyinə,
Müzəffər əsgər tək qalxdı yerindən.

Sükanın əlinə aldı ölkənin,
Göstərdi gücünü, qətiyyətini.
Bəxş etdi elinə güzəran, rifah,
Sevdilər rəhbərin xoş niyyətini.

Mərdanə adladı hər bir sınaqdan,
Yaydı haqq səsinə Azərbaycanın.
Şahənə qamətlə, iti ağılla,
Diqqətin cəlb etdi ərzi-cahanın.

İkili oyunlar, saxta sifətlər,
Anlatdı dünyanın astar üzünü.
-Hərblə ola bilməz! - Deyən kəslərə,
Dedi cəsarətlə, dedi sözünü.

Əks-hücum əmrini verdi o anda,
-Olar hərbl! - Söylədi inamla, qəti
Qarabağ qisasını aldı cəng ilə,
Sübuta yetirdi əsl həqiqəti.

O, dövlət başçısı, o, Baş Komandan,
Ulu sələfinin yoluyla getdi.

Vətən savaşında dahi ər kimi
Öncə atasının ruhun şad etdi.

UCALAN ABİDƏN

*(Culfada Heydər Əliyevin abidəsinin
ucaldılması münasibətilə)*

Bu gün toy-büsatdır qoynunda sənin,
İnsanlar təbrikə axışib gəlir.
Ay Culfə, çəkilib küləyin, çənin,
Göydən ulduzlar da sayrışib gəlir.

Sanki hər tərəfdən yığıb şüasın,
Günəş qərar tutub başının üstə.
O da salamlayır ellər dühəsini,
Liderə nəğmələr deyir ahəstə.

Yaşlı da, cavan da tər çiçək düzür,
Abidən önünə, -dahi önünə.
Qız-gəlin rəqs edir, qol açib süzür,
Qarışır şənliyin insan selinə.

Heydər nəfəslidir təzə ünvanın,
Bu ünvan hüsnünə naxışdır-naxış,
Dəyişir hər ilin, hər günün, anın,
Yaradan əllərə alqış, min alqış.

Hər səhər, hər axşam yollarımıza,
Rəhbər "uğur olsun" söyləyəcəkdir.
Gərək qüvvət verək qollarımıza,
Ki sonra hesabat istəyəcəkdir!